

Kunduzun Gizli Saati

Çınar BİBER

Kunduzun Gizli Saati

Çınar BİBER

Kunduz Barnaby, geniş ve kıvrımlı bir göletin kıyısında, sıcacık bir kulübede yaşıyordu. Her sabah yüzerek barajlarını kontrol etmeye çıkardı; geniş, yassı kuyruğu onu serin yeşil suların içinde yönlendirirdi. Belindeki kemere takılı küçük, zeytin yeşili bir alet çantası taşırdı, çünkü bir kunduz, barajın ne zaman onarım isteyeceğini asla bilemez. Barnaby her şeye meraklıydı ve her şeyin nasıl çalıştığını hep öğrenmek isterdi.

Aydınlık bir sabah, Barnaby barajının en eski kısmını incelemek için derinlere daldı. Pürüzsüz taşların ve dalgalanan yosunların arasında, gözüne parlak bir şey takıldı. Yuvarlak ve metalikti, yarısı çamura gömülmüştü ve tik, tik, tik diye ses çıkarıyordu. Barnaby'nin kehribar rengi gözleri kocaman açıldı ve iki uzun ön dişi, sevinçli bir gülümsemeyle ortaya çıktı. Daha önce hiçbir taşın tik dediğini duymamıştı.

Barnaby yuvarlak şeyi güçlü ön patileriyle çamurdan çıkardı. Bu bir saatti; camı çatlamış, küçük altın renkli akrepleri kendi kendine hareket ediyordu. Suyun altında bile tik, tik, tik diyordu. Barnaby onu evirip çevirdi ama hiçbir yerde anahtar, pil ya da kurma düğmesi bulamadı. Onu alet çantasına koyup, sorularla dolu bir halde eve yüzdü.

Barnaby bütün öğleden sonra barajında oturup saati tıklattı ve kaşlarını çattı. Onu dürttü, sarstı, hatta üfledi ama saat tik demeye devam etti. Küçük yuvarlak kulakları sabırsızlıkla seğirdi. Kimse kurmadan bir saat nasıl tik derdi? Bildiği en akıllı hayvandan, göletin karşı kıyısında yaşayan Pip adındaki misk sıçanından yardım istemeye karar verdi.

Pip'in yuvası kıyıya oyulmuştu ve yumuşak, kuru otlarla döşenmişti. Pip ince yapılı ve küçüktü, neredeyse Barnaby'nin yarısı kadardı; karnı gümüşü tüylerle kaplıydı ve uzun, ince bir kuyruğu vardı. Yuvarlak, telli gözlükler takar ve kırmızı, örgü atkısını boynuna iki kez dolardı. Barnaby tik tak eden saati yere bıraktığında, Pip'in küçük kara gözleri hayretle parladı.

Pip saati yavaşça çevirip dinledi. Uzun bıyıkları, her çatlağı ve köşeyi incelerken seğirdi. Sonra sessizlik isteyen bir patisini kaldırdı ve kulağını metale dayadı. "Dinle, Barnaby," diye fısıldadı. "İçerideki o küçük şırıltıyı duyuyor musun? Bu sıradan bir saat değil. Bence onu tık diye çalıştıran şey suyun kendisi." Barnaby gözlerini kırıştırdı. Zamanı söyleyen su mu? Bu imkânsız gibi geliyordu.

Pip atkısını daha sıkı sardı ve Barnaby'yi göletin derin kısmına götürdü. Uykulu balıkların ve salınan yosunların yanından geçerek, saatin yattığı yere kadar daldılar. Pip, saatin arkasındaki küçük, kavisli kanatçıkları olan bir çarkı gösterdi. "İzle," dedi. Su çarkın içinden akıyordu ve her itiş kanatçıkları döndürerek tik, tik diye ses çıkarıyordu.

Barnaby dönen çarka baktı. "Yani akıntı çarkı döndürüyor, çark da akrepleri mi hareket ettiriyor?" diye sordu. Pip gururla başını salladı. "Aynen! Su gücü. Ama çark eğilmiş, bu yüzden takılıp duruyor." Barnaby'nin kuyruğu heyecanla suya vurdu. O bir gizem bulmuştu, Pip ise onun içinde saklı cevabı bulmuştu. Şimdi saatin yalnızca küçük bir onarıma ihtiyacı vardı.

Pip'in yuvasında saati düz bir taşın üzerine koydular. Pip gözlüklerini çıkarıp dikkatle sildi. "Çarkı düzeltebilirim," dedi, "ama patilerim onu sabit tutamayacak kadar küçük." Barnaby uzun ön dişlerini göstererek gülümsedi. "Benim patilerim de bu kadar küçük bir şeyi bükemeyecek kadar büyük," dedi. "Öyleyse bunu birlikte yapacağız." Bir söz verir gibi burunlarını birbirine değdirdiler.

Barnaby saati güçlü ön patileriyle sabit tuttu. Pip yaklaştı, dili konsantrasyondan dışarı sarkmış halde, her küçük kanatçığı nazıkçe düzeltti. Yavaş ve dikkatli bir işti. Çark iki kez kaydı ve iki kez baştan başladılar. "Sabır," diye mırıldandı Pip. "Takım çalışması, bir arkadaşla birlikte gösterilen sabırdır." Barnaby başını salladı ve daha sıkı tutundu, kuyruğı yere sağlamca basmıştı.

Son kanatçık da yerine oturduğunda, Pip saati yuvasının arkasındaki dereye nazıkçe bıraktı. Bir an hiçbir şey olmadı. Sonra akıntı çarkı yakaladı ve çark dönmeye başladı. Tik, tik, tik! Akrepler ileri doğru kaydı ve iki arkadaş o kadar yüksek sesle sevindiler ki bir kurbağa nilüfer yaprağından düştü. "Çalışıyor!" diye bağırdı Barnaby, yassı kuyruğuyla suyu sıçratarak. "Su gerçekten zamanı söylüyor!"

Pip güldü ve kırmızı atkısını düzeltti. "Onu merak buldu," dedi, "ama takım çalışması çalıştırdı." Barnaby bu sözü çok sevdi. Saati göletin ortasına, akıntının güçlü ve düzenli olduğu yere taşıdılar ve pürüzsüz bir taş direğin üzerine yerleştirdiler. Artık göletteki her hayvan saati görebiliyordu, suyun altında parıl parıl parlıyordu.

Haber gölette hızla yayıldı. Su samurları altın akrepleri izlemek için durdu ve balıklar tik, tik, tik sesini görmek için parlak kalabalıklar halinde toplandı. Barnaby ve Pip, su altı saatleriyle ünlendi. Ama en güzel kısmı bundan daha sessizdi. Her sabah iki arkadaş, biri küçük biri güçlü, çarkın dönüp dönmediğini kontrol etmek için taş direğin yanında buluşurdu.

Barnaby suyun yardımıyla yeni şeyler icat etmeye başladı. Sazlardan yapılmış bir beşiği sallayan küçük bir su çarkı yaptı ve Pip akıntıyla çalışan bir çan için planlar çizdi. "Fikirleri senin merakın başlatıyor," dedi Pip, gözlüklerine dokunarak, "benim tamir merakım da onları bitiriyor." İyi bir takım oldular: hevesli kunduz ve sabırlı misk sıçanı; biri bulmacalar hayal ediyor, diğeri onları çözüyordu.

Yani eğer bir gün gün batımında o göletin yanından kürek çekerseniz, suyun altındaki bir parıltıyı arayın ve hafif bir tik sesini dinleyin. Barnaby hâlâ zeytin yeşili alet çantasını taşıyor, Pip hâlâ kırmızı atkısını takıyor ve birlikte gizli saati döndürmeye devam ediyorlar. Merakın harika bir başlangıç olduğunu ve iyi arkadaşlar yan yana çözdüğünde hiçbir gizemin çok büyük olmadığını öğrendiler.

Ve ne zaman genç bir kunduz ya da misk sıçanı saatin nasıl çalıştığını sorsa, Barnaby ve Pip gülümseyip aynı şeyi söylerler. "Su akar, çark döner ve arkadaşlar birbirine yardım eder." Sonra küçük olanı, kanatçıların yeşil ışıktaki dönüşünü izlemeye davet ederler. Çünkü her büyük icat bir soruyla, iyi kalpli bir yardımcıyla ve birlikte yeniden deneme cesaretiyle başlar.